

ବିଭୁଦତ୍ତ ମହାନ୍ତି

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 20, 2002

[ସମ୍ବଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦରୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ବାରିଆଭା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ନିଯୁକ୍ତି - ଉଚ୍ଚତର ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇଁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଖଣ୍ଡ ପ୍ରଭାବ-ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି-ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧ -ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ଯୋଗ୍ୟତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ଅନୁରୋଧ -ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ପାସ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ବୋଲି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନାହିଁ-ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୟନ -ବୟସରେ ମଧ୍ୟ ବରିଷ୍ଠତା ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ-ଉଚ୍ଚତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି-ଆଧାର ଯେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚତର ଯୋଗ୍ୟତା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଗଲା ନାହିଁ-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା, ପୋଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର ଆଦେଶକୁ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଉଚ୍ଚତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଦ୍ୱାରା ଅତିରିକ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ତାକ ବାହକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା । ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ଏହି ପଦବୀକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ପାସ କରିଥିବା ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନିୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଏକ ଅନୁରୋଧ ପଠାଗଲା । ଉକ୍ତ ଅନୁରୋଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବେ କୁହାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ପାସ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ତାଲିକାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କ ନାମ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଯଥାକ୍ରମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଗଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତିକୁ କରିଥିଲେ ଯେ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ଏହାର ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚତରଦାତାମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଗଲା ଏବଂ ସେ ବୟସରେ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ । ଉକ୍ତ କଥନକୁ ଅଣଦେଖା କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ବିଚାରକୁ ନେଇ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରିଦେଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଗଲା ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସବୁଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଏବଂ ତାହା ଏକ ବାହ୍ୟ ବିଚାର ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ହେଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆଞ୍ଜାଦେଶ ଆବେଦନ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଗଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଚୟନ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ବୟସ ଆଧାରରେ ନୁହେଁ; ସେ ବାସସ୍ଥାନର ମାନଦଣ୍ଡକୁ ପୂରଣ କଲେ; ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କ ଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ବରାଦରେ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ପାସ କରିଥିବା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ନଥିଲା , ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରି ତୁଟି କଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ : 1.ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୟନକୁ ତୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା । ଉଚ୍ଚତର ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇଁ ପ୍ରାଧ୍ୟାୟ ଖଣ୍ଡର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଅନ୍ୟ ମାନଦଣ୍ଡ ପୂରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏସ. ଏସ. ସି. ପାସ୍ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ନିୟମ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ କିଛି ଉଚ୍ଚ ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାଥମିକତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଏହାର କେବଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । ତେବେ, ଚୟନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଏକମାତ୍ର ମାନଦଣ୍ଡ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

2. ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ "ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି" ରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ହେଉଛି ଅଷ୍ଟମ ପାସ୍ ଏବଂ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା ଯେ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ଚୟନରେ କୌଣସି ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ଦାବି କରିପାରିନଥାନ୍ତେ । ଯେହେତୁ ଚୟନ ଆଧାର ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା, ତେଣୁ ଚୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ନଦେବାରେ କୌଣସି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

3. ସରକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଥିବା ସତ୍ୟକଥନକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ ଅଣଦେଖା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଗଲା ଏବଂ ଏହା ଧରିନେବାରେ ତୁଟି କଲେ ଯେ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବୟସର ସବୁଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ । କେବଳ ବୟସରେ ବରିଷ୍ଠ ହେବା ଆଧାରରେ ଏକ ଚୟନ ବାହ୍ୟ ବିଚାର ଦ୍ଵାରା କଳ୍ପସିତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଚୟନ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ହୋଇଥାଏ, କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବୟସରେ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଚୟନକୁ ଅବୈଧ କରିବା ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ ।

4. ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5ଙ୍କର ଚୟନ ସପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏହା ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଏହା ସ୍ଥାୟୀ ହିସାବରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୟନ ଓ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିବା ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅସିଦ୍ଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଦେଶର ତାରିଖ ଠାରୁ ଏକ

ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସେବା ଜାରି ରଖିବେ । ତେବେ, ସେ ଚାକିରି ବାହାରେ ଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ କୌଣସି ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ ।

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଏନ୍. ହରଗୋପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଏ.ଆଇ. ଆର୍. (1987) ଏସ୍. ସି. 1227କୁ, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗର ସଚିବ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ) ବନାମ ଡ. ଅନିତା ପୁରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଜେ. ଟି. (1996) 8 ଏସ୍. ସି. 130କୁ, ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଗଲା ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସଂଖ୍ୟା 2266-2267 /2002 ।

ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 8733/2000, ସି. ଆର. ସଂଖ୍ୟା 137/2000 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ର12.9.2000/3.11.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ମନୋଜ କେ. ଦାସ, ଶିବ ଶଙ୍କର ମିଶ୍ର ।

ଅଜୟ ଚୌଧୁରୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁପ ଚୌଧୁରୀ, ହେମନ୍ତ ଶର୍ମା, ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ ଏବଂ ଏସ୍. କେ. ଦାସ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ଭବ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା , ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ କଟକସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 2000 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 12 ତାରିଖର ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା . 8733/2000 ର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଏବଂ 2000 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 3 ତାରିଖର ଦେଖାନୀ ସମୀକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟା 137/2000 ର ଅନ୍ତିମ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଉଚ୍ଚ ଓ. ଜେ. ସି. ଏବଂ ଦେଖାନୀ ସମୀକ୍ଷାରେ ଅସଫଳ ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଆବେଦନକାରୀ । ଜଗତସିଂହପୁର ଉପଖଣ୍ଡ , ଜଗତସିଂହପୁର ଡାକଘରର ସହକାରୀ ଅଧୀକାରୀ(ଭାରପ୍ରାପ୍ତ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସିଠାଲୋ ଶାଖା ଡାକଘରରେ ଅତିରିକ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ଡାକ ବାହକ (ସଂକ୍ଷେପରେ, ଇଡିଏମସି) ପଦବୀରେ ତାଙ୍କୁ ଫେବୃୟାରୀ 1 , 1997 ରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା । 1 ଫେବୃଆରୀ 1997 ରେ ଜଗତସିଂହପୁର (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଉତ୍ତରଦାତା ନଂ 4') ସେ ସେହି ପଦବୀରେ 1997 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 3 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସେ ପୁଣି ଥରେ ମେ 9,1998 ରୁ ଅଗଷ୍ଟ 24,1998 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଳାଶୋଳ ଶାଖା ଡାକଘରରେ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ସ୍ଥାୟୀ ଆଧାରରେ ଏହି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4, ଇ. ଡି. ଏମ୍. ସି. ପଦବୀ ପାଇଁ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ପାସ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଏକ ଅନୁରୋଧ ପଠାଇଲେ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା ଯେ ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ

ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ପାସ୍ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା 40 ଟି ନାମକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ 13 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କଲେ । ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ନ ଥିବାରୁ, ସେ ଉକ୍ତ ପଦବୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ଵ ବିଚାର କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଵ ସମ୍ମୁଖରେ 1998 ର ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 12733 ଦାଖଲ କଲେ । ଉତ୍ତର ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ହରଚୋପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ଇତ୍ୟାଦି, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1987) ଏସ୍. ସି. 1227 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସେପ୍ଟେମ୍ବର 15, 1998 ରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ଯିଏ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ, ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 କ୍ଵ ର ଅନୁରୋଧର ଜବାବରେ ତାଙ୍କ ନାମ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇନାହିଁ, ଉକ୍ତ ପଦବୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ଵ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ, କଟକ ବିଚାରପୀଠ କ୍ଵ (ସଂକ୍ଷେପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ ') ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହେଲେ । ଜାନୁଆରୀ 28, 1999 ରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 କୁ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କ୍ଵ ର ପ୍ରାର୍ଥୀତା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ।

ଫେବୃଆରୀ 2, 1999 ରେ, ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚୟନ କଲେ ଏବଂ ପଳାଶୋଳ ଶାଖା ଡାକଘର ଇତିଏମସି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ସେ ଫେବୃଆରୀ 4, 1999 ରେ ଏହି ପଦବୀରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ଏବଂ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତେବେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବା ସତ୍ତ୍ଵେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 4 କ୍ଵ ଚରଫରୁ ଶପଥ ପତ୍ର ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଆରୋପ ସତ୍ୟପାଠରେ ଏହା ଦର୍ଶାଗଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଗଲା ଏବଂ ସେ ବୟସରେ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ ।

ଅଗଷ୍ଟ 18, 2000 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା, ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ 1999 ର ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 227 କୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣଙ୍କର ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆବେଦନକାରୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 8733/2000) ଦାଖଲ କଲେ ଯାହାକୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 12, 2000 ରେ ଖାରଜ କରାଗଲା । ତା 'ପରେ ସେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ସଠିକତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି କରି ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ନଭେମ୍ବର 3, 2000 ରେ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ଆଦେଶକୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ବିରୋଧ କରାଯାଏ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ଵାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମନୋଜ କେ. ଦାସ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୟନ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ହୋଇଛି ଏବଂ କେବଳ ବୟସ ଆଧାରରେ ନୁହେଁ; ସେ ବାସସ୍ଥାନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କଲେ ; ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କ୍ଵ ଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା

ଅନୁରୋଧରେ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ପାସ କରିଥିବା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଗଲାଣି, ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରି ତୁଚ୍ଚ କଲେ ।

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ବିଦ୍ଵାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଅନୁପ ଚୌଧୁରୀ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନୂତନ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

5 ନମ୍ବର ଉତ୍ତରଦାତା କି ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ଵାନ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଅଜୟ ଚୌଧୁରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବୟସ ର ବରିଷ୍ଠତାରେ ବାହ୍ୟ ଆଧାରରେ ନିୟୁକ୍ତ କରାଗଲା, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତିକୁ ଯଥାର୍ଥରେ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ; ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5ଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲା, ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶ ପରେ ତାଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରାଗଲା, ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନରେ ତାଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତିରେ ବାଧା ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବାସସ୍ଥାନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା ।

ଇତିଏତଦ୍ଵାରା ଏକ ଛୋଟ ପଦବୀ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଲଢ଼େଇ ଚାଲିଛି । ଆମ ବିଚାର ପାଇଁ ଯେଉଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିବାଦୀୟ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଅପୋଷଣୀୟ କି ?

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶର ଏକ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବୟସର ବରିଷ୍ଠତା ଆଧାରକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ନିୟୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ଏବଂ ତାହା ଏକ ବାହ୍ୟ ବିଚାର ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ହେଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 4ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଉତ୍ତରର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ଏହିପରି ପଠନ କରାଯାଏ :

" ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ବୟସରେ ବରିଷ୍ଠ ଥିବା ଶ୍ରୀ ଭିବୁଦତ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପଳାସୋଲ ବି. ଓ ରେ ଇତିଏତଦ୍ଵାରା ପଦବୀରେ 4.2.99ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ନିୟୁକ୍ତି ଦିଆଗଲା । ଅନୁଲଗ୍ନ ଆର-1 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁରୋଧରେ ଏଚ. ଏସ. ସି. ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା ।

(ଗୁରୁତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା)

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ଶପଥ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଆରୋପ ସତ୍ୟପାଠରେ ସେହି ସତ୍ୟକଥନଗୁଡ଼ିକୁ ନିସ୍ତେଜ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ, ଯାହା ଅସଙ୍ଗତ, ତେଣୁ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧରେ , ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ପାସ୍ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାୟ 40 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ପାସ୍ କରିଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ "ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି" ରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ହେଉଛି ଅଷ୍ଟମ ପାସ୍ ଏବଂ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଅନୁରୋଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା ଯେ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯିବ । ଯଦି ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ସର୍ତ୍ତକୁ ସୂଚିତ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିଥାନ୍ତେ । ଯେହେତୁ ଚୟନ ଆଧାର ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଅନୁରୋଧ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଥିଲା, ଚୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ ପ୍ରାର୍ଥୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କୁ ପ୍ରାଥମିକତା ନ ଦେଇ କୌଣସି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି । ତେବେ, ଉଚ୍ଚ ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇଁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଖଣ୍ଡର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଅନ୍ୟ ମାନଦଣ୍ଡ ପୂରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ନିୟମ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ କିଛି ଉଚ୍ଚତର ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାଥମିକତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚତର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । ତେବେ, ଚୟନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଏକମାତ୍ର ମାନଦଣ୍ଡ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ୱାକ୍ଷ୍ୟ ବିଭାଗର ସଚିବ (ସ୍ୱାକ୍ଷ୍ୟ) ବନାମ ଡ. ଅନିତା ପୁରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , ଜେ. ଟି. (1996) 8 ଏସ୍. ସି. 130 ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଡର୍ଜମା କଲେ ନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ତରଫରୁ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପଟ୍ଟନାୟକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ:

ଯେତେବେଳେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଏକ ପଦବୀ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଯୋଗ୍ୟତା ଭାବରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯୋଗ୍ୟତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ଯେ ଉଚ୍ଚତର ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ, ଏହାର ଏକମାତ୍ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚତର ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ କିଛି ଅତିରିକ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି କଳ୍ପନା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚତର ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆପେ ଆପେ ଚୟନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ହେବାର ଅଧିକାରୀ ହେବେ । ”

" ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି. ଡି. ଏସ୍. ରୁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞାପନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ଯେ ଏମ୍. ଡି. ଏସ୍. ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯିବ । ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ଅନୁରୋଧରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା ଯେ ଏସ୍. ଏସ୍. ସି. ପାସ୍ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ଚୟନରେ କୌଣସି ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦାବି କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ।

ଅଧିକତ୍ର, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସରକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଥିବା ସତ୍ୟକଥନକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ଯାହା ଉପରେ ଉଦ୍ଧୃତକରାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଗଲା ଏବଂ ସେ ଏହା ଧରିନେବାରେ ତ୍ରୁଟିକଲେ ଯେ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ

ଚୟନ କରାଗଲା ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବୟସରେ ସବୁଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୟନ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ବୟସର ବରିଷ୍ଠତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନୁହେଁ । ଏହା ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ବୟସରେ ବରିଷ୍ଠ ହେବା ଆଧାରରେ ଏକ ଚୟନ ବାହ୍ୟ ବିଚାର ଦ୍ଵାରା କଲୁକ୍ଷିତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେତେବେଳେ, ଚୟନ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ହୋଇଥାଏ, କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବୟସରେ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଚୟନକୁ ଅବୈଧ କରିବା ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପତ୍ରର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତିଫୋଷଣ କଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୟନକୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା । ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କର ଚୟନ ସପ୍ତକ, ଏହା ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଏହା ସ୍ଥାୟୀ ହିସାବରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୟନ ଓ ନିୟୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିବା ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅସିଦ୍ଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କର ଚୟନ ସ୍ଵୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ବାତିଲ ହୋଇଯାଏ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଏ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସେବା ଜାରି ରଖିବା ସହିତ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ । ତେବେ, ସେ ଚାକିରି ବାହାରେ ଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ କୌଣସି ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ତୁଷ୍ଟାର କାନ୍ତ ଗୋଛି,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।